

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	7018200559
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7018200559.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci povinnej osoby M. C., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. decembra 2019 v Bratislave, o odvolaní prokurátorky Krajskej prokuratúry Košice proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. januára 2019, sp. zn. 6Ntc/10/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Trestného poriadku odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Košice sa zamieta.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 8. januára 2019, sp. zn. 6Ntc/10/2018, podľa § 12 ods. 2 písm. a), písm. c), písm. d), písm. e) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 183/2011 Z. z.“) odmietol uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii Brighton Magistrates' Court - United Kingdom - England & Wales z 19. júla 2017, číslo spisu 17013112U, týkajúci sa M. C., nar. X. U. XXXX v C., trvale bytom A. G. E. - časť J. XXX, okres C. - U., občana Slovenskej republiky.

V odôvodnení svojho rozsudku krajský súd poukázal na to, že v doručenom Osvedčení justičného orgánu štátu pôvodu (ďalej len „Osvedčenie“) v časti f) je nesprávne uvedený dátum narodenia a v časti g) ods. 1 i) rozhodnutie, ktorým sa ukladá peňažná sankcia a je svojim charakterom (podľa Osvedčenia) rozhodnutím súdu štátu pôvodu pre trestný čin podľa práva štátu pôvodu. V doručenom Osvedčení justičného orgánu štátu pôvodu v časti g) ods. 2 skutok, za ktorý bola menovanému uložená peňažná sankcia, znie tak, že:

- „dňa 13. februára 2017 vo Wisbechu ste mali na verejnom mieste, menovite na Q., mechanicky poháňané vozidlo, menovite Volkswagen Z., ktoré nemalo cestnú daň.“, čím porušil ustanovenia ods. 29 (1) a (3) zo Zákona o cestnej dani a registrácii z roku 1994.

Nakoľko v doručenom Osvedčení justičného orgánu štátu pôvodu v časti g) ods. 3 je označená kategória trestného činu „správanie porušujúce pravidlá cestnej premávky, vrátane porušenia predpisov vzťahujúcich sa na časť jazdy a odpočinku a predpisov o nebezpečnom náklade“, na základe označenia podľa § 3 ods. 2 zákon č. 183/2011 Z. z. krajský súd preto neskúmal obojstrannú trestnosť, teda či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Z odpisu registra trestov M. C. nevyplýva, že v konaní vedenom proti menovanému pre tento skutok by bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, resp. konanie vedené v niektorom z členských štátov proti menovanému pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom (§ 12 ods. 1 zákon č. 183/2011 Z. z.).

Z predloženého spisového materiálu podľa krajského súdu nevyplývajú skutočnosti odôvodňujúce záver, že M. C. je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu a je možné konštatovať, že v čase spáchania skutku M. C. bol vzhľadom na svoj vek podľa právneho poriadku Slovenskej republiky trestne zodpovedný za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie.

Výkon rozhodnutia podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je premŕčaný. M. C. je slovenský štátny občan s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Z osvedčenia je tiež zrejma skutočnosť, že uložená pokuta nie je nižšia ako 70,- eur.

Z uvedeného tak podľa krajského súdu vyplýva, že nie sú dôvody odmietnutia podľa § 12 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z., v zmysle ktorého súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii, ak

a) voči tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý,

b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 3 ods. 2, 3 a 5 zákona č. 183/2011 Z. z.,

c) rozhodnutie o peňažnej sankcii sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky,

d) rozhodnutie o peňažnej sankcii sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky,

e) povinný je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu,

f) osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie o peňažnej sankcii, a

g) výška uloženej peňažnej sankcie je nižšia ako 70 eur.

Avšak, z obsahu Osvedčenia vyplýva taktiež, že:

- bod h) 1. a) - ide o konečné rozhodnutie;
- bod h) 1. b) - podľa vedomostí orgánu vydávajúceho osvedčenie, rozhodnutie proti tej istej osobe za tie isté činy nebolo vo vykonávajúcom štáte vydané a že žiadne takéto rozhodnutie vydané v akoľvek inom štáte, ako je štát pôvodu alebo vykonávajúci štát, nebolo vykonané;
- bod h) 2. a) - daný prípad nebol predmetom písomného konania;
- bod h) 3. 2. - dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia;

- bod h) 3.1a. - dotknutá osoba bola osobne predvolaná dňa 21. júna 2017, a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, a bola informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania.

Podľa krajského súdu nemožno taktiež opomenúť, že Osvedčenie neobsahuje úradnú pečiatku (i keď ju nemusí obsahovať) a je datované - zrejme - v talianskom jazyku. Nie je tak ničím verifikovaná oficialita justičného orgánu štátu pôvodu.

Podľa zistenia konajúceho súdu, k Osvedčeniu nie je pripojené „Rozhodnutie o peňažnej sankcii Brighton Magistrates' Court - United Kingdom - England & Wales zo dňa 19. júla 2017, číslo rozhodnutia 1700515776“, ale podľa obsahu je to Memorandum o zápise do Registra (evidencie) peňažných trestov - Memorandum of an Entry entered in the Register of the Sussex (Central) Magistrates' Court LJA: 2950 zo dňa 19. júla 2017 pre Brighton Magistrates' Court.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii súd odmietne aj vtedy, ak

- a) rozhodnutie o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu alebo ak vydané osvedčenie je neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone,
- b) výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu alebo iného deliktu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
- c) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba nebola v súlade s právnym poriadkom štátu pôvodu osobne alebo prostredníctvom zástupcu oprávneného na jej zastupovanie poučená o svojom práve podať opravný prostriedok a o lehotách na jeho podanie,
- d) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania, a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo

2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval, alebo

3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie o peňažnej sankcii a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

e) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba sa po tom, ako bola výslovne poučená o konaní a o možnosti byť osobne prítomná na tomto konaní, výslovne vzdala práva na ústne pojednávanie a výslovne uviedla, že nepodáva opravný prostriedok, a

f) z osvedčenia vyplývajú skutočnosti, ktoré vedú k dôvodnému podozreniu možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 Zmluvy o Európskej únii v konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii.

Krajský súd nad rámec krajskej prokuratúry zistil aj dôvody pre postup podľa § 12 ods. 2 písm. c), písm. d) bod 3., písm. e) zákona č. 183/2011 Z. z., teda na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii. Brighton Magistrates' Court postupoval v konaní bez písomného záznamu, čo vyplýva

z Osvedčenia - bod h) 2. a) - daný prípad nebol predmetom písomného konania - teda žiadať akékoľvek doplňujúce informácie podľa krajského súdu je absolútne kontraproduktívne.

Navyše podľa krajského súdu nie je splnená podmienka článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV zo dňa 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie, v zmysle ktorej rozhodnutie súdu alebo jeho overenú kópiu spolu s osvedčením zašle príslušný orgán štátu pôvodu priamo príslušnému orgánu vykonávajúcemu štátu prostredníctvom akéhokoľvek prostriedku, ktorý vyhotovuje písomný záznam za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu štátu overiť ich pravosť, a to z jednoduchého dôvodu - pre neexistenciu písomného rozhodnutia súdu.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností krajský súd nezistil žiaden zákonný dôvod na uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii a odmietol uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii Brighton Magistrates' Court - United Kingdom - England & Wales zo dňa 19. júla 2017, číslo spisu 17013112U, týkajúci sa M. C., občana Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozsudku podala dňa 27. februára 2019 odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátorka“). V podanom odvolaní uviedla, že podľa jej názoru sa krajský súd dopustil chyby konania, keď nevyžiadal doplňujúce informácie od vydávajúceho justičného orgánu, ktoré by mu po ich doplnení umožnili objektívne posúdiť, či boli naplnené zákonné dôvody pre uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia. Z tohto dôvodu považuje prokurátorka napadnutý rozsudok za vydaný predčasne, neúplný a nezákonný.

Krajský súd pred vydaním svojho rozhodnutia podľa názoru prokurátorky nepostupoval podľa § 12 ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. a pred rozhodnutím vo veci samej nepožiadala justičný orgán štátu pôvodu o zaslanie stanoviska, resp. dodatočných informácií nevyhnutných pre rozhodnutie tak, ako to je uvedené v jej písomnom vyjadrení zo 4. októbra 2018. Podľa názoru prokurátorky krajský súd pochybil, keď pred svojím rozhodnutím neoslovil vydávajúci justičný orgán a nepožiadala ho o bezodkladné poskytnutie potrebných informácií, z ktorých by podľa prokurátorky vedel objektívnejšie posúdiť, či sú naplnené zákonné podmienky pre vydanie rozhodnutia v predmetnej veci. V tejto súvislosti prokurátorka poukázala na to, že vnútroštátnym zákonom ani rámcovým rozhodnutím nie je definovaná forma konečného rozhodnutia justičného orgánu štátu pôvodu a teda vyhodnotiť materiály zaslané justičným orgánom štátu pôvodu bez predchádzajúcej komunikácie ako materiály nespĺňajúce zákonné podmienky považuje prokurátorka za predčasné, a to práve v prípade, ktorý nebol predmetom písomného konania, pričom takéto konanie nie je podľa rámcového rozhodnutia vylúčené.

Prokurátorka má za to, že krajským súdom uplatnený dôvod odmietnutia podľa § 12 ods. 2 písm. c) zákona č. 183/2011 Z. z. možno hodnotiť ako predčasný záver, pričom poukázala na to, že sa nemusí uplatniť automaticky, ale až po zabezpečení doplňujúcich informácií, pretože existuje alternatívna možnosť vyznačenia justičným orgánom štátu pôvodu v časti h) bod 2. Osvedčenia, kedy prípad alebo nie je predmetom písomného konania alebo je predmetom písomného konania a súčasne sa vtedy potvrdzuje informovanie dotknutej osoby o práve podať opravný prostriedok a o lehotách na jeho podanie.

Totožné skutočnosti prokurátorka konštatovala aj vo vzťahu k uplatneniu dôvodu odmietnutia podľa § 12 ods. 2 písm. d) bod 3. zákona č. 183/2011 Z. z. Justičný orgán štátu pôvodu vyznačil v Osvedčení bod 3.1, ktorý korešponduje s § 12 ods. 2 písm. d) bod 1. zákona č. 183/2011 Z. z., že odsúdený bol písomne upovedomený a predvolaný dňa 21. júna 2017 na konanie, avšak tohto sa nezúčastnil. Bol upovedomený aj o možnosti vydania rozhodnutia v tomto konaní aj napriek jeho neúčasti. S poukazom na uvedené by bolo podľa prokurátorky možné považovať tento dôvod odmietnutia uznania a výkonu za nenaplnený, avšak ak by si krajský súd vyžiadal v konaní pred vydaním napadnutého rozsudku doplňujúcu informáciu o tom, ako boli zabezpečené práva M. C., t.j. či sa vzdal práva účasti na a či výslovne uviedol, že nepodáva opravný prostriedok, bol by možno objektívne tento dôvod odmietnutia naplnený. Z tohto dôvodu je prokurátorka toho názoru, že aj v tejto časti možno rozhodnutie krajského súdu považovať za predčasne vydané.

S poukazom na uvedené skutočnosti prokurátorka navrhla, aby Najvyšší soud Slovenskej republiky podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a po doplnení konania sám vo veci rozhodol o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací preskúmal na podklade odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Na základe odvolacích námietok prokurátorky najvyšší súd listom zo 17. júna 2019 požiadal ústredný orgán zodpovedný za administratívne zasielanie rozhodnutí, ktorými sa ukládajú peňažné sankcie v štáte pôvodu (Central Authority for England and Wales) o poskytnutie doplňujúcich informácií, konkrétne o uvedenie toho, kedy bolo rozhodnutie Brighton Magistrates' Court doručené M. C., či bol proti tomuto rozhodnutiu prípustný opravný prostriedok a ak áno, či ho M. C. podal, či mal právo zúčastniť sa konania o uložení sankcie a ak toto právo nevyužil, či sa ho výslovne vzdal a rovnako tak výslovne uviedol, že nepodáva opravný prostriedok proti rozhodnutiu o uložení sankcie.

Na túto žiadosť odpovedal pracovník Central Authority for England and Wales mailom dňa 1. júla 2019, v ktorom uviedol, že M. C. bolo predvolanie zaslané 4-5 týždňov pred termínom vypočutia. Musel zaslať späť formulár, v ktorom uvedie, či sa priznáva k tomu, že je vinný alebo je nevinný, avšak keďže z jeho strany nebolo súdu nič doručené, prípad bol prejednaný v jeho neprítomnosti a vyústil do uloženia pokuty vo výške 366,67 libier. Ak by si M. C. nebol vedomý toho, že prípad bol prejednávaný súdom, môže urobiť čestné prehlásenie, v ktorom by pod prisahou uviedol, že nevedel o súdnom konaní a ak by sa mu to povolilo, prípad by sa začal opätovne prejednávať a dostal by príležitosť podať niektoré z vyhlásení.

Na uvedený mail najvyšší súd odpovedal 17. septembra 2019, pričom uviedol, že predmetná odpoveď nie je postačujúca a požiadal Central Authority for England and Wales o oznámenie, či bol M. C. informovaný o možnosti urobiť čestné prehlásenie. Zároveň mu v stručnosti zhrnul dôvody odmietnutia uznania a výkonu Krajským súdom v Košiciach a požiadal ho o vyjadrenie sa a uvedenie doplňujúcich informácií spolu s opätovnou žiadosťou o doplňujúce informácie. Na túto žiadosť najvyššieho súdu však Central Authority for England and Wales do dňa konania neverejného zasadnutia neodpovedal.

Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa odseku 2, súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné, aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných pre svoje rozhodnutie.

Najvyšší súd na podklade odvolacích námietok prokurátorky požiadal ústredný orgán štátu pôvodu o dodatočné informácie týkajúce sa spôsobu doručenia predvolania, ako aj rozhodnutia povinnej osobe, ako aj možnosti podania opravného prostriedku povinnou osobou, resp. jeho výslovného vzdania sa, t.j. či existovala možnosť podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok. Keďže však justičný orgán štátu pôvodu aj napriek opätovnej žiadosti dodatočné informácie žiadané najvyšším súdom neposkytol, najvyšší súd nemal inú možnosť, než konštatovať, že v predmetnej veci nemožno ustáliť iný skutkový stav než uviedol krajský súd a z tohto dôvodu musel odvolanie prokurátorky v predmetnej veci vyhodnotiť ako nedôvodné (v tejto súvislosti poukazuje aj na svoje skoršie rozhodnutie z 2. októbra 2019, sp. zn. 6 Urto 7/2018, týkajúce sa tej istej povinnej osoby).

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátorky podľa § 518 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.